

16 november 2011 Afscheidsrede Helma Gehéniau.

Helaas heb ik maar 10 minuten gekregen, ik zal mijn best doen.

Ik ben werkelijk zeer verrast en vereerd met deze avond in de mooie zaal van Pier K.

Na 25 jaar lid te zijn geweest van onze energieke Dorpsraad neem ik afscheid met zeer gemengde gevoelens.

Gemengde gevoelens omdat ik me enerzijds nog nog zó betrokken voel bij het wel en wee van dit dorp, anderzijds zijn het mijn

leeftijd en eerlijk gezegd ook de teleurstellingen over wat mij niet is gelukt in en met de Dorpsraad en de Groengroep

In 1968 zijn wij – jong gezin met 3 kleine kinderen - hier gaan wonen: een dorpje-op-het-platte-land van nog geen 5000 inwoners.

Achter de Ringvaart hield voor ons de bewoonde wereld op en daarom trok ons dat “eind van de wereld”; een uitdaging.

Daar heb ik altijd van gehouden. Uitdagingen.

Ik behoorde nog tot de Nederlandse bevolking van de 50er en 60er jaren met een naïef vertrouwen in de vooruitgang.

Een halve eeuw later heeft die onschuld plaatsgemaakt voor onzekerheid, ongerustheid, en teleurstelling over de sneltreinvvaart waarmee heel west-Nederland is volgepropt met bouwsels, en ook Nieuw Vennep dorp-af is geworden.

De verstedelijking en Schipholuitbreidingen hebben zeker goeds gebracht, velen werk en een woning kunnen geven, de economie en rijkdom in duizelingwekkend tempo doen toenemen, maar heeft ook het ooit typerende landschap aangetast, onze kinderen vervreemd van de natuur, de ruimte verengd, agressie doen toenemen, het welbevinden doen afnemen, het groen doen verdwijnen en natuur doen minimaliseren.

Mogelijk even zovele oorzaken van het algemeen gevoelde verlies aan respect.

Een Dorpsraad is er zeker ook om te proberen iets van dit alles te compenseren, te verzachten of tegen te houden.

Juist een Dorpsraad moet hiertoe de mogelijkheid krijgen.

De aanwezige weidsheid van de polder leende zich er goed voor om die ruimte te blijven herkennen in ruimopgezette verstedelijking, in organische bouwwijzen en in veel woonomgevingsgroen.

Toen na - wat dat betreft – steeds zorgwekkender jaren - in 1987 het woord “renovatie” werd gebruikt om kaalslag te plegen en het van Haeringenplantsoen een van de eerste slachtoffers was, werd door omwonenden heftig gereageerd en ontstond een Groengroep waarvan ik hier de allereerste leden aanwezig zie. (Wolfgang Schlager, Piet Verkuy1, Michiel van Doorn, Luit Buurma).

De Groengroep werd gevraagd om een vertegenwoordiger aan te wijzen om in de Dorpsraad te komen.

Ik wilde dat graag doen.

Later bijgestaan door Groeigroepleden waarvan ik er hier ook een aantal zie: Thea Ludeke, Yme de Vries, Harry Offers, Elisabeth Rietmeyer, Marjan Kok, Truus Kluiters , en later Mariette Sedee en volhouder Erno Kiljan.

Wie vergeet ik nog?

Al deze vrijwilligers met een groen hart wil ik oprecht hartelijk bedanken voor hun support, hun inzet, werk, tijd, energie en enthousiasme.

En vooral heel vaak hun vriendschap!

Zonder deze mensen was de Groengroep al lang geleden ter ziele gegaan, want er moest constant worden geknokt en gelobbyd om iets te bereiken.

Wij waren betrokken bij zowel het eigenlijke dorp (en dat was heel veel en heel vaak) als daarbuiten (Zwaansbroek, ontwikkeling Getsewoud (dat nu ook het eigenlijk dorp is), Vennepershout, Park 21e eeuw, N205 etc.

In een speciaal woord van dank noem ik 2 mensen:

1. Vinus van den Heuvel.

Hij heeft ervoor gezorgd dat er in 2000 een fietsbrug op de grens van Getsewoud naar mij is vernoemd omdat het de Groengroep lukte om zijn prachtige elzenhaag te behouden die de begrenzing vormde van zijn fruitteeltbedrijf op de IJweg en de rand van het toekomstige Getsewoud.

Die haag moest van de gemeente worden omgezaagd (hij stond niet in de weghoewel dat argument werd gebruikt.)

Overleg tussen Vinus en de gemeente: - mevrouw Griffioen en stedenbouwkundige Fred Kaaij - leverde niets op; de haag moest weg. En toch:

nu staat de haag er nog steeds en heeft Vinus mij deze eer gegund: een “eigen” brug met mijn naam, nog vóór ik onder de groene zoden lig. En dat is bijzonder.

En Vinus houdt al jaren op eigen kosten de haag bij, en het naambord en de door hemzelf geplaatste taludbeplanting.

Vinus, ik ben nog altijd trots en dankbaar! Met jou en de leden van de “Stichting Nieuw Nieuw-Vennep” onder voorzitterschap van Thomas Hendriksen is “mijn” bord toen feestelijk onthuld.

Fantastisch!

De andere naam die ik wil noemen is de journaliste van het toen nog leesbare en informatieve Witte Weekblad:

2. Ronnie van der Knaap.

Zij heeft de Groengroep altijd een zeer warm hart toegedragen en zij heeft jarenlang en uitgebreid verslag gedaan van het wel en wee van de Groengroep, van onze initiatieven, ideeën, positieve resultaten, voorstellen, werkzaamheden, maar ook van teleurstellingen die wij moesten verwerken, Ronnie, door jou is de GROENGROEP en daarmee de DORPSRAAD beroemd - of misschien wel in Hoofddorp berucht - geworden.

Dank je wel.

In 2003 heb ik afscheid genomen als secretaris van de groep en probeerde ik “af te kijken” door nog adviseur te blijven en tevens nog lid van de Dorpsraad.

Dat was moeilijk want ik zag (en zie!) alles, althans BIJNA alles, om mij heen en kon het niet laten er soms bovenop te zitten. Daar weten jullie alles van... en daar moet ik nu mee stoppen...Proberen te stoppen.

Als Dorpsraadlid heb ik mij met Truus Klerk nog vorig jaar mogen inzetten om een kunstwerk voor het centrum uit te zoeken in samenspraak met de gemeentelijke kunstcommissie.

Tijdens de eerste bijeenkomst met die gemeentelijke kunstcommissie bleek dat de kunstenaar er al bijzat en dat zelfs zijn werk reeds was gekozen.

Dat werd “overleg” genoemd.

Gelukkig is dat absurde kunstwerk er niet gekomen, mede door inzet van de gehele Dorpsraad die unaniem het werk heeft afgekeurd.

Eindelijk heeft participatie hier eens gewerkt!

Gelukkig voor jullie allen...hoewel het veel geld heeft gekost en er geen kunstwerk is gekomen.

De laatste jaren heeft de Dorpsraad zich flink en verjongend uitgebreid en heeft zij momenteel 19 actieve en deskundige leden met eigen portefeuilles.

De opgerichte Stichting “Vrienden van Nieuw Vennepe” groeit gestaag.

Voor bijna alles wat er in het dorp verandert, gebouwd en gesleuteld gaat worden zet de Dorpsraad zich in: politici en ambtenaren worden voortdurend “verblijd” met mails, brieven, gesprekken, overlegdata, ed.

Het contact met het Gebiedsmanagement gaat in opgaande lijn.

Kortom de Dorpsraad Nieuw Vennepe is er een om REKENING MEE TE HOUDEN.

En zo kom ik - door ervaring gesterkt - op een zeer belangrijk aandachtspunt voor onze politici:

Het blijkt maar al te vaak, dat burgerinitiatieven door veel van onze politici (niet alle) en ambtenaren worden geminacht.

Voorstellen, ideeën, reacties-op-nota's-en-gemeentelijke-plannen, en ook kritische noten van de Dorpsraad en haar werkgroepen worden vaak NIET serieus genomen.

Misschien is de Groengroep daar wel het meest de dupe van geworden omdat groen geen geld oplevert en dus meestal achter de plannen bungelt als onbelangrijk; daarmee voorbijgaand aan het grote belang dat mooi en royaal groen de mensen gezonder en gelukkiger maakt

Wij brachten veel ONDERhandelbare voorstellen op tafel, maar al te vaak werden die als NIET-onderhandelbaar terzijde geschoven.

Er werd meestal zelfs niet op gereageerd.

Ik ben steeds de illusie blijven houden dat veel goede en bruikbare voorstellen, ideeën en zelfs kostenbesparende varianten gehonoreerd zouden worden. Daarin ben ik vaak echt teleurgesteld.

=====

(renovaties, “transparantie”, seizoenparken, Vivaldi-singelwand, Getsewoudstraten, boomsoortkeuzen, wijze van planten (drains), garanties, nazorg, sancties, Bomenbeleidsplan, kapvergunningen en kapbeleid, boomsoortkeuzen, manier en tijd van boomplanten, bomen(op)snoei, etc, en als laatste: de Vennepweg en Nieuwe Kom en Beinsdorpstraatbomen.

=====

Uit tijdgebrek geef ik nu geen voorbeelden.

Laat ik het proberen simpel en duidelijk te stellen:

DE BESTUURSRECHTELIJKE STATUS VAN DE DORPSRAAD MOET AAN DE ORDE GESTELD WORDEN. Uitroepeteken!

Die status is momenteel vrijblijvend; er hoeft “in Hoofddorp” geen rekening te worden gehouden met De Dorpsraad, en dus ook niet met de werkgroepen waaronder oa. de Verkeersgroep en de Groengroep.

Er zal door politici en ambtenaren WEL rekening moeten worden gehouden met de Dorpsraad Nieuw Vennepe.

Die STATUS verdient de Dorpsraad, waarvan de leden belangeloos heel veel werk verzetten.

De Dorpsraas bundelt deskundigheden, initiatieven en ook kritiek van burgers. Deze behoren gerespecteerd te worden en SERIEUS te worden meegenomen in overleg, beleid en uitvoering. En in handhaving!

Kortom :

DE BEREIDHEID IN HOOFDDORP TOT ECHT LUISTEREN, EN GOEDE EN UITVOERBARE INITIATIEVEN VAN DE DR.-LEDEN INPLANNEN EN UITVOEREN, HEB IK AL DIE JAREN TOT MIJN GROTE SPIJT TE VAAK GEMIST.

Participatie kan en moet een prachtige inbreng bewerkstelligen door wijze mensen die hun eigen omgeving beter kennen dan ambtenaren, en er in ieder geval meer “feeling” mee hebben

En de dooddoener: “wij bepalen wel wat goed is; u hebt ons zelf gekozen”, is onterecht en getuigt van weinig realiteitszin. Want wie democratisch is gekozen moet óók democratisch besturen.

Dat betekent dat er altijd serieus naar kiezers moet worden geluisterd.

Vóór, maar juist ook NA de verkiezingen.

Deze Dorpsraad is mij lief . Een Dorpsraad met formele zeggingskracht zou me nog liever zijn.

Ik dank Thomas en alle Dorpsraadleden voor hun ondersteuning en hun inzet om ons dorp mooi, veilig, schoon en groen te houden cq te maken.

Ik dank jullie zeer voor deze prachtige avond; voor dit afscheid dat mij na zoveel jaren behoorlijk zwaar valt.

Last, maar zeker niet least:

Ik ben Hans, mijn steun en toeverlaat, dankbaar voor zijn niet aflatende support, voor zijn hulp bij het aanvullen en corrigeren van mijn brieven, zijn geduld bij het leren “computeren”, zijn troost als ik weer gedesillusioneerd en kwaad was op gemeentelijke “jannen en allemannen”, dankbaar voor zijn wijsheid en zijn rust, zijn relativering van pluche, zijn humor!

Hans, zonder jou had ik er veel eerder de brui aan gegeven. Dank je wel.

Tot slot herhaal ik een klein gedichtje dat ik maakte in 1994 dat wij stuurden naar politici en ambtenaren van de Haarlemmermeer voor het nieuwe jaar 1995. Het blijkt dat het in 2011 nog steeds actueel is.

Zullen de bomen ooit nog tot de hemel reiken?
Zal het toekomstig landschap straks nog polder lijken?
Zal het mogelijk zijn het vergezicht, de korenaren,
de tractor, haas en horizon voor ons te sparen?

Zijn het onze kinderen die de tol zullen betalen
van “noodzaak tot”, van geldingsdrang, ons falen?
Er moet heel wat besloten worden hier en daar.
Wij wensen u daarbij veel wijsheid komend jaar.

Helma Gehéniau
Maart 1987 - Nov. 2011
Nieuw Vennep